

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 14.55

Den næste sag på dagsordenen var:

29) Forespørgsel nr. F 44:**Forespørgsel til kulturministeren:**

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens nuværende indsats på kulturbevaringsområdet, og hvilke initiativer agter regeringen at tage for at realisere intentionerne bag Kulturudvalgets beretning fra maj 2001: »Kulturbevaringsplan 2010 – Udredning om kulturarven?« Af Ole Sohn (SF) og Aage Frandsen (SF). (Forespørgslen anmeldt 25/2 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 28/2 2003).

Begrundelse**Ole Sohn (SF):**

I foråret 2001 afholdt Folketingets Kulturudvalg en høring om kulturarven, og på denne høring kom det frem, at vi faktisk har et meget, meget stort og hastigt voksende problem med at sikre kulturarven og få lavet en strategi for, i hvilke tempi det skulle gøres.

Efter høringen behandlede vi sagen i Folketingets Kulturudvalg og blev enige om, at den bedste måde, man kunne komme videre med hele kulturarvsarbejdet på, var ved at lave en beretning, hvor Folketingets Kulturudvalg opfordrede eller anbefalede eller pålagde, alt efter temperament, regeringen ved kulturministeren at iværksætte et udredningsarbejde dels om de fysiske samlingers ve og vel, dels også omkring det nye internetområde.

Det arbejde er gået i gang og er nu endt med, at vi har fået en udredning i to dele, hvor man altså behandler begge elementer. På den baggrund synes jeg, det er vigtigt, at vi også fortsætter og forfølger den indsats, som vi i enighed har startet op i Folketinget omkring sikring af den danske kulturarv.

Det er baggrunden for, at vi har ønsket forespørgslen, for at vi kan høre ministerens og regeringens ideer til, hvordan vi kommer videre

på baggrund af den udredning, som netop er blevet offentliggjort.

Besvarelse**Kulturministeren (Brian Mikkelsen):**

Jeg vil godt indlede med at sige, at rygtet om kulturarvens snarlige undergang nok er en smule overdrevet. Da Kulturudvalget udarbejdede sin beretning i 2001, lå det ligesom i luften, at vi måtte forvente en katastrofe lige rundt om det næste hjørne.

Resultatet af udredningsarbejdet, som jeg iværksatte som opfølgning på Kulturudvalgets beretning, har vist, at opgaven nok er mere overskuelig end først antaget. Der er områder, som kræver en særlig indsats, men alt i alt er konklusionen, at kulturarven generelt ikke har det så dårligt som først antaget.

Det betyder dog ikke, at vi skal sætte os ned med hænderne i skødet og vente på, at problemerne vokser os over hovedet. Udredningen peger på en række alvorlige og påtrængende problemer, som vi er nødt til at forholde os til.

Det drejer sig bl.a. om problemerne med den fysiske kulturarv, det drejer sig også om problemerne med den digitale kulturarv, og som udredningen påpeger, indebærer bevaringen af kulturarven en række udfordringer.

En af de første er, at mængden af genstande, arkivalier og offentliggjorte værker hele tiden vokser. En anden er, at der på flere felter er alvorlige problemer med bevaringen af materiale. Det gælder både for kulturarven af ældre dato og for vor tids kulturarv, f.eks. digitalt fremstillet materiale, nutidskunsten og dele af arven fra industrisamfundet.

Endelig betyder den teknologiske udvikling, at grænserne for kulturarven er sat til diskussion.

Regeringen anser bevaringen af kulturarven som en af de allerallervigtigste opgaver på kulturens område. Kulturarven er jo vores fælles hukommelse, med den kan vi få indsigt i vores fælles historie og derved grundlaget for vores nationale identitet. Derfor har vi også en særlig forpligtelse til at levere kulturarven videre til de generationer, der kommer efter os.

Derfor er regeringen indstillet på at gøre noget på de områder, hvor udredningen peger på, at der er behov for handling.

Kulturbevaring indtager allerede i dag en betydningsfuld plads i arkivernes, bibliotekernes